

ИЗВЕЩАНИЕ

25.06.2020г.

КАЗУС № 8

Подс. Ясен Савов Дончев е роден на 11.03.1987г. в гр.София, живущ в гр.София, ул.“Средна гора“ №2, бл.28, вх.Г, ет.5 ап.10, българин, български гражданин, с основно образование, неженен, неосъждан, безработен.

Към месец януари 2018г. подс.Дончев живеел в общо жилище на посочения погоре адрес заедно с майка си – св.Димитрина Стоянова и пострадалия Иван Йорданов. Стоянова живеела на съпругески начала с Йорданов от около 25 години. Жилището се състояло от спалня, хол и кухня, като всички използвали кухненското помещение. Св.Стойнова и св.Йорданов обитавали спалнята, а подс.Дончев – хола на апартамента. За издръжката на подсъдимия се грижели изцяло Стоянова и Йорданов. Обстановката в семейството била спокойна до 2013г., когато подсъдимия започнал да се държи агресивно спрямо майка си и св.Йорданов, като ги упреквал, че не му помагат и че не му обръщат достатъчно внимание. Случвало се да избухва внезапно, да обижда майка си, както и да ѝ нанася удари. Упреквал нея и св.Йорданов, че не се грижат за него. Отношенията между подс.Дончев и св.Йорданов били нормални в началото, когато заживели заедно, но в последните години се карали и почти не общували. Между тях възниквали чести конфликти, като на няколко пъти те стигали до физическа саморазправа. Във връзка с подобен конфликт, през месец април 2015г. се наложило на съседите да извикат органите на полицията за съдействие. Подс.Дончев излизал рядко, предимно вечер, а когато си бил у дома прекарвал времето си играейки на компютърни игри.

На 15.01.2018г. св.Стойнова се прибирала от работа и тъй като била взела заплата същия ден, повикала при себе си подсъдимия, за да му даде пари – 120 лева, за да отиде на зъболекар. Подс.Дончев бил видимо ядосан, развикал се на майка си, хвърлил парите на масата и се прибрал в стаята си. На следващият ден 16.01.2018г., около 08.00ч. подс.Дончев влязъл в спалнята при майка си и св.Йорданов, които още лежали в леглото и им съобщил, че са му нужни предложените предния ден пари. Св.Стойнова казала, че няма да му ги даде, тъй като предния ден той ги бил хвърлил на масата. Това станало повод да се скарат. Св.Йорданов излязъл от стаята и отишъл в кухнята, откъдето чувал, че Ясен Дончев продължава да крещи на майка си, тъй като тя отказвала да му даде парите. След около десет минути свидетелят се върнал в спалнята и заварил Стоянова да седи на леглото, а подс.Дончев се бил надвесил над нея и продължавал да ѝ крещи. В момента, в който видял св.Йорданов да влиза, подсъдимият взел малко чукче, което се намирало на нощното шкафче до спалнята и започнал заканително да замахва с него към майка си и към Йорданов. Когато за пореден път посегнал с чукчето към Йорданов, последният хванал ръката му и взел чука от него. Вследствие на схватката, двамата паднали на леглото, като тялото на Дончев се оказало върху това на св.Йорданов, който за да го отблъсне започнал да бутта главата на Дончев в областта на брадата в посока нагоре. През това време св.Стойнова крещяла и ги призовавала да спрат. Подс.Дончев станал от леглото и напуснал стаята. Непосредствено след това се върнал, изкрещял на майка си да му даде парите и нарекъл св.Йорданов „глупак“. Св.Йорданов решил да избута подсъдимия извън стаята, за да прекрати скандала. Успял да го изблъска с ръце до коридора, след което се върнал в спалнята и затворил вратата, но чул Дончев да казва:“Ей сега ще видиш какво ще ти се случи!“. След няколко секунди подс.Дончев отворил вратата на спалнята и с трясък нахлул в стаята, държейки в дясната си ръка нож, чието керамично острие било с дължина около 12 см. Подсъдимия се насочил бързо към пострадалия, който стоял прав до гардероба в стаята. Св.Йорданов успял да отскочи встрани, за да се предпази от

Изтеглелет казус

нападението, при което подсъдимия залитнал покрай него. Дончев се обърнал към Йорданов, като в ръката си още държал ножа, пострадалия успял да го хване с две ръце през гърдите, опитвайки се да предотврати нападението. Независимо от това подс.Дончев с дясната си ръка, която останала извън хватката на свидетеля, започнал да нанася силни и последователни удари с държания от него нож в областта на гърба, шията, главата и лявото рамо на Йорданов. При нанасянето на ударите, острието на ножа се отчупило и част от него останало в гърба на Йорданов. Въпреки това пострадалият успял да избута подс.Ясен Дончев извън стаята, затворил вратата и я затиснал с гърба си. Малко след това Дончев започнал да бута вратата от външната ѝ страна и успял да я открехне и да промуши ръката си. Св.Йорданов успял да види, че подсъдимия държи в ръката си друг нож, с който се опитвал отново да му нанесе удар през открехнатата врата. Св.Стоянова през цялото време наблюдавала случващото се и ги призовавала да спрат. Когато забелязала кръвта в областта на врата на св. Йорданов, започнала да крещи, като казала на подсъдимия Дончев: "Виж какво направи!". Св.Йорданов ѝ казал да позвъни веднага на тел.112 и да съобщи за случилото се, а той сложил кърпа на врата си, опитвайки се да спре кръвотечението. Св.Стоянова позвънила на тел.112, като съобщила, че синът ѝ е наръгал човек и че всички се намират все още в жилището. Малко по-късно подс.Дончев бил задържан и отведен в полицията, а св.Йорданов бил откаран в болница.

В резултат на нанесените множество силни удари с нож в областта на тялото и главата на пострадалия Йорданов, подс.Дончев му причинил следните травматични увреждания: прободно-порезна рана преарикуларно, прободно-порезна рана на шията вляво, прободно-порезна рана на лявото рамо, прободно-порезна рана на гърба централно в основата на врата, прободно-порезна рана в лявата гръдна половина, като и две порезно-прободни рани в дясната гръдна половина, с проникване вдясно на гръдния кош, с нараняване по хода на раневия канал на долния дял на десния бял дроб и развитие на субтотален пневмоторакс.

На пострадалия Йорданов било проведено хирургично и реанимационно лечение, в резултат на което била преодоляна наличната реална опасност за живота му, причинена вследствие на нанесените удари с нож от страна на подс.Дончев и по-конкретно вследствие на причиненото от ударите порезно-прободно нараняване в дясната гръдна половина, с проникване вдясно на гръдния кош, с нараняване по хода на раневия канал на долния дял на десния бял дроб и развитие на субтотален пневмоторакс, което причинило на пострадалия разстройство на здравето временно опасно за живота.

След като бил задържан подс.Дончев бил освидетелстван. По отношение на него била назначена и изготвена комплексна съдебнопсихиатрична и психологическа експертиза, от заключението на която било установено, че при него е налице диагнозата тежко смесено личностово разстройство с преобладаващи черти на емоционално-волева неустойчивост и параноидност. Констатираната диагноза не представлявала същинско психично заболяване /психоза/ и не се приравнявала към „продължително или краткотрайно разстройство на съзнанието“ в юридически смисъл. Експертите не констатирали клинични данни за нарушения на когнитивните му функции от някакъв тип, вниманието му е било със съхранени показатели, паметовите функции са били без промяна, интелектуалните му възможности били в норма, нямало данни за вродена или придобита интелектуална инеуфициентност. Не били установени данни за зависимост към психоактивни вещества, употребата на канабисови производни била ситуативна или вредна /без прояви на зависимост/, а тази на психостимуланти в миналото била експериментална. Според експертите, по време на инцидента подс.Ясен Дончев е бил под влиянието на силни негативни емоции, които не покривали критериите за оценка на специфичното емоционално състояние „физиологичен афект“, поради което приели,

че на инкриминираната дата подс.Дончев е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, но личностите му особености можело да се третираат като улесняващ фактор.

По делото били изготвени четири на брой биологични експертизи, от които било установено, че по един брой нож с черна дръжка, дрехите, с които е бил облечен подс.Дончев, дрехите, с които е бил облечен св.Иван Йорданов и един брой хавлиена кърпа са били установени следи от човешки произход, чиято групова принадлежност е било невъзможно да бъде установена. По делото била изготвена ДНК експертиза, която установила, че по лявата част на дръжката на нож с черна пластмасова дръжка, дясната ѝ част и острието му била установена кръв, чийто ДНК профил отговарял на тази на пострадалия Иван Йорданов. По лявата и дясната страна на дръжката на същия нож е била установена и кръв, чийто ДНК профил съвпадал с този на подс.Дончев.

По делото била изготвена съдебно-медицинска експертиза на пострадалия Иван Йорданов. Установено било, че в резултат на инкриминираното деяние са му били причинени следните травматични увреждания: оскъдно кървяща прободно-порезна рана преаурикулярно, оскъдно кървяща прободно-порезна рана на шията вляво, една прободно-порезна рана на ляво рамо, оскъдно кървяща прободно-порезна рана на гърба централно в основата на врата, една прободно-порезна рана в лява гръдна половина, две порезно-прободни рани в дясна гръдна половина, с проникване в гръдния кош вдясно. Уврежданията са били причинени от действието на предмет с остър и режещ ръб или ръбове, какъвто е ножа и може да се получи по начина, посочен от пострадалия Йорданов и св.Стоянова. Проникващото прободно-порезно нараняване в гръдния кош вдясно, с нараняване по хода на раневия канал на долния дял на десния бял дроб и развитието на субтотален пневмоторакс е причинило на пострадалия нараняване, реализиращо медикобиологичната характеристика разстройство на здравето временно опасно за живота. Нараняването е реализирало реална опасност за живота, преодоляна чрез своевременно хирургично и реанимационно лечение. Останалите прободно-порезни рани са причинили на св.Йорданов временно разстройство на здравето, неопасно за живота, а наличието на част от острието на ножа в дясната дъга на единадесети гръден прешлен самостоятелно е причинило на пострадалия постоянно разстройство на здравето неопасно за живота.

В съдебно заседание, пред първостепенният съд, подс.Дончев направил признание на фактите, описани в обстоятелствената част на обвинителния акт по реда на чл.371 т.2 от НПК.

Въпроси

1. Посочете правната квалификация на извършеното деяние.
  2. Изгответе диспозитив на присъда по описаните факти.
  3. Достатъчно ли е направеното самопризнание от подс.Дончев на фактите, описани в обстоятелствената част на обвинителния акт за осъдителна присъда или е необходимо то да бъде подкрепено от всички събрани по делото доказателства ?
  4. Следва ли да бъдат взети под внимание показанията на Ясен Дончев, дадени на досъдебното производство в качеството му на свидетел?
  5. Може ли да бъдат кредитирани показанията на пострадалия Йорданов, дадени в съдебно заседание, ако същият е бил конституиран в качеството на граждански ищец и частен обвинител в наказателния процес?
  6. Може ли майката на подс.Дончев – св.Димитрина Стоянова да откаже да дава показания?
-

ОТГОВОРИ НА ВЪПРОС № 8

1. Правната квалификация на извършеното деяние по чл.115 вр.чл.18 ал.1 от НК.
2. Признава Я.С.Д., роден на.,българин, български гражданин, с основно образование, безработен, неосъждан за виновен в това, че на 16.01.2018г. в жилище, находящо се в гр.София, ул...., е направил опит умишлено да умъртви И.Й., като му нанесъл седем удара с нож,причинявайки му следните травматични увреждания: прободно-порезна рана преарикуларно, прободно-порезна рана на шията вляво, прободно-порезна рана на лявото рамо, прободно-порезна рана на гърба централно в основата на врата, прободно-порезна рана в лявата гръдна половина, като и две порезно-прободни рани в дясната гръдна половина, с проникване вдясно на гръдния кош, с нараняване по хода на раневия канал на долния дал на десния бял дроб и развитие на субтоталенпневмоторакс, като деянието е останало недовършено по независещи от дееца причини – своевременно хирургично и реанимационно лечение, поради което и на основание чл.115 вр.чл.18 ал.1 от НК вр.чл.58а ал.4 от НК вр.чл.58б.А от НК вр.чл.55 ал.1 т.1 от НК го осъжда на .....
3. Необходимо е направеното самопризнание от подсъдимия на фактите, описани в обстоятелствената част на обвинителния акт да бъде подкрепено от събраните в досъдебното производство доказателства.
4. Показанията на подсъдимия, дадени на досъдебното производство в качеството му на свидетел, нямат процесуална стойност и не следва да бъдат взети под внимание.
5. Може показанията на пострадалия Йорданов, който е бил конституиран като граждански ищец и частен обвинител да бъдат кредитирани.
6. Майката на подс. Дончев може да откаже да дава показания съгласно чл.119 от НПК.

Контролен казус

КАЗУС №7

Подсъдимият Димо Нинов Милков е роден на 25.10.1984г. в с.Сухаче, живущ в гр.София, ж.к.“Св.Троица”, бл.16, ет.1 ап.1, българин, български гражданин, с начално образование, неженен, осъждан.

На 06.08.2015г., преди обяд, около 10-10.30ч. пострадалата Станка Николова /на 82г./ се връщала от пощата и вървяла по посока на блока, в който живеела – бл.215 в ж.к.“Дружба” в гр.София. Блокът се намирал от другата страна на градинка до *-мо СОУ „Никола Беловежов” в същия квартал. Св.Николова носела в себе си найлонова торбичка, в която държала един брой шарено портмоне, един брой мобилен телефон „Nokia 2600 classic” с един брой СИМ карта за него, един брой ключодържател с малка висулка „Айфелова кула”, два броя секретни ключове, един брой чип за врата и сумата от 120 лева. Когато тръгнала да преминава през градинката, подс.Милков изскочил в гръб на Николова и издърпал със сила от ръката ѝ найлоновата торбичка с намиращите се в нея вещи, описани по-горе. Пострадалата се обърнала, за да види кой ѝ дърпа чантата и видяла обвиняемия, като го запомнила добре и впоследствие в разпит на 10.08.2015г. го описала подробно. Св.Николова започнала да вика „Спрете го!Спрете го!”, но подсъдимият се отдалечил тичайки по посока на намиращия се наблизо магазин. След това св.Николова отишла при жена, която продавала в близката книжарница и заедно с трите ѝ деца отишли да видят накъде е избягал подсъдимия и тъй като не го открили, завели Николова до полицията, където тя дала показания.

Впоследствие всички вещи на св.Николова били намерени в кошче за боклук и срещу разписка ѝ били върнати. От тях липсвали само портмонето, оценено на 4.00 лева и намиращите се в него 120 лева.

На досъдебното производство на 11.08.2015г. било извършено разпознаване от св.Николова в присъствие на поемни лица /Минка Димова Миланова и Владислав Антонов Белчев/, за което бил съставен протокол. Пострадалата Николова категорично разпознала подсъдимия Милков, като дала преди това подробно описание на същия.

От заключението, изготвено от съдебно-оценителна експертиза била установена стойността на отнетите вещи, а именно 124.00 лева.

Към момента на извършване на деянието, подс.Милков имал 13 на брой присъди за извършени престъпления от общ характер. От значение за правната квалификация на извършеното деяние са присъдите по:

1. нохд №331/2010г. на РС –Р, в сила от 08.02.2011г., с която за престъпление по чл.195 ал.1 т.7 вр.чл.194 ал.1 вр.чл.20 ал.2 вр.ал.1 от НК вр.чл.28 ал.1 от НК му е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от единадесет месеца;

2.присъда по нохд №146/2012г. на РС Р, в сила от 26.06.2013г., с която за престъпление по чл.195 ал.1 т.7 вр.чл.194 ал.1 вр.чл.20 ал.2 вр.ал.1 вр.чл.28 ал.1 от НК му е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година и един месец.

Въпроси

1. Посочете правната квалификация на извършеното деяние.
  2. Изгответе диспозитив на присъда по описаните факти.
  3. Може ли да бъдат разпитани поемните лица, присъствали по време на процесуално-следственото действие разпознаване в съдебно заседание като свидетели?
  4. Необходимо ли е да бъде извършен разпит на пострадалото лице преди разпознаването?
  5. Ако се прави разпознаване в съдебно заседание, необходимо ли е да има поемни лица?
  6. Възможно ли е да бъде извършено разпознаване по снимка?
-

Контролен лист № 1

25.06.2020г

КАЗУС № 1

Подсъдимият ГАНЧО ИВАНОВ ГЕОРГИЕВ, през месец юли 2009 г., отишъл да живее под наем в таванска стая в гр. Пловдив, ул. "Младежка". Тя била собственост на пострадалия ЛАЗАР ВАСИЛЕВ САМУИЛОВ на 85 г. Той обитавал апартамент на третия етаж, на същия адрес.

През 2011 г. подс. ГАНЧО ГЕОРГИЕВ спрял да заплаща наем на пострадалия, като освен това имал и неплатени задължения за консумирани електроенергия и вода. Многократно ЛАЗАР САМУИЛОВ настоявал да му се заплатят дължимите суми, но подсъдимият отказвал, вдигал скандали и заплашвал пострадалия, че ще го убие.

След пореден конфликт подс. ГАНЧО ГЕОРГИЕВ напуснал квартирата си на ул. "Младежка" и заживял в друго жилище в гр. Пловдив. У него обаче останали два ключа от входната врата на жилищната кооперация на ул. "Младежка".

С влязла в сила присъда на 01.12.2010 г., ГАНЧО ГЕОРГИЕВ е осъден за извършено престъпление по чл. 195 ал.1 т. 4 вр. чл. 194 ал. 1 НК, като му е наложено наказание в размер на ДВЕ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, изпълнението на което е отложено с изпитателен срок от ЧЕТИРИ ГОДИНИ.

През месец февруари 2018 г., подс. ГАНЧО ГЕОРГИЕВ се нанесъл да живее в квартирата на свид. ПЕТЪР КАЛЧЕВ, находяща се в гр. Пловдив, ул. "П.Р.Славейков". Уговорката между двамата била да остане за около 10 дни, докато си намери работа и друга квартира. Въпреки това, подсъдимият останал там до средата на месец март 2018 г., но така и не успял да си намери работа.

На 15 март 2018 г., свид. ПЕТЪР КАЛЧЕВ заявил на подсъдимия, че трябва да напусне жилището. На същата дата, вечерта, подс. ГАНЧО ГЕОРГИЕВ посетил пострадалия ЛАЗАР САМУИЛОВ в жилището му и поискал отново да наеме от него таванската стая на ул. "Младежка", както и пострадалият да му даде пари назаем. Последният казал, че ще си помисли и подсъдимият си тръгнал.

На 16.03.2018 г. подс. ГАНЧО ГЕОРГИЕВ знаел, че пострадалият вече е получил пенсията си за месец март. Взел решение да отиде в дома му и да го ограби и умъртви, за да не бъде издаден от него за извършеното. Предполагал, че с оглед влошените отношения между двамата, ЛАЗАР САМУИЛОВ няма да му даде заем.

На същата дата около 20 часа вечерта, той отишъл до апартамента на ул. "Младежка" в гр. Пловдив, като носел със себе си дървена бухалка с продълговато-цилиндрична форма и дължина около 60 см. Отключил входната врата на кооперацията с единия от ключовете, които запазил при напускането на квартирата си на същия адрес и позвънил на вратата на

пострадалия. Последният му отворил и го поканил да влезе в кухнята на апартамента.

ЛАЗАР САМУИЛОВ седнал на стол до масата в кухнята, а подсъдимият застанал прав срещу него и го попитал дали ще му даде пари назаем и ще го приеме ли отново, като наемател на таванската стая. ЛАЗАР САМУИЛОВ отказал. Тогава подсъдимият извадил дървената бухалка, която криел под връхната си дреха и с нея започнал да нанася силни удари по главата на пострадалия. Той направил опит да се защити, вдигайки ръцете си нагоре пред главата, но подсъдимият с бухалката го ударил силно няколко пъти по ръцете, като счупил лакътните му кости и костите на дясната му длан. Освен това, нанесъл множество силни удари по главата на пострадалия (над 20), в резултат на които били счупени костите на черепния покрив, основата и лицевият череп на пострадалия.

От ударите пострадалият паднал по гръб върху намиращия се до стола диван. Виждайки, че въпреки нанесения жесток побой, ЛАЗАР САМУИЛОВ дава признаци на живот, подс. ГАНЧО ГЕОРГИЕВ решил да го удуши. С двете си ръце започнал силно да притиска устата и носа на пострадалия, като от силния натиск му избил няколко зъба. После с ръце започнал силно да стиска шията на пострадалия, счупвайки подезичната му кост. В резултат на притискането на шията със запушване на дихателните отвори и вдишване на кръв в белия дроб, от кървенето при причинените му тежки лицеви травми ЛАЗАР САМУИЛОВ починал.

Подсъдимият оставил трупа му, полегнал на стола и дивана в кухнята, като го затрупал с две палта, юрган и една блуза. После започнал да търси в жилището пари и вещи. Взел от жилището и 2 бр. малки ръчни часовника на обща стойност 28.52 лв., будилник „Слава” на стойност 7.49 лв., малка кухненска везна на стойност 11.03 лв., стационарен телефонен апарат с дисплей на стойност 18.21 лв. и сумата от 60 лв., всичко на обща стойност 125.25 лв., след което напуснал апартамента, заключвайки входната врата с ключовете на пострадалия.

Насочил се към квартирата на ул. "П.Р.Славейков", гр. Пловдив, като по пътя изхвърлил дървената бухалка в двора на близкото училище. Вечерта се прибрал в квартирата на посочения адрес, а сутринта на 17.03.2018 г. събрал по-голямата част от багажа си и я напуснал, като освен това отнел от жилището следните вещи, собственост на свид. ПЕТЪР КАЛЧЕВ: комплект „SINCHRO” модел 706 – душ-батерия, стойка, маркуч на стойност 29.85 лв., транзистор „BT” на стойност 21.20 лв., будилник с камбанки на стойност 9.11 лв., раница на стойност 13.26 лв., туристически нож с кания на стойност 33.02 лв., мъжки чадър на стойност 5.19 лв., бързовар на стойност 3.89 лв., всичко на обща стойност 115.52 лв.

Около 08.30 - 09.00 ч. на същата дата - 17.03.2018 г., отишъл на Руския пазар в гр. Пловдив и там продал част от отнетите вещи. После си тръгнал от пазара и с автобус отишъл в гр. София.

На 19.03.2018 г. сутринта подс. ГАНЧО ГЕОРГИЕВ взел решение да се върне за малко в гр. Пловдив, за да разбере от пловдивската преса дали извършеното от него убийство е разкрито и издирва ли се от полицията. Същия ден следобед е задържан от органите на Полицията в гр. Пловдив, понеже бил обявен за издирване за убийството на пострадалия САМУИЛ ЛАЗАРОВ и спрямо него е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“.

ВЪПРОСИ:

1. Има ли извършено престъпление/престъпления от подсъдимия и с каква правна квалификация?
2. Изгответе проект за диспозитив на първоинстанционен съдебен акт!
3. Съдът може ли да даде ход на разпоредителното заседание, ако задържаният под стража подсъдим ГАНЧО ГЕОРГИЕВ се яви без упълномощения си защитник от досъдебното производство и заяви, че се отказва от него и ще се защитава сам?
4. Възможно ли е в случая да бъде проведено съкратено съдебно следствие?
5. С какви процесуални възможности разполагат прокурорът и защитата, ако не са доволни от първоинстанционния съдебен акт?